

dybe, at de idetmindste kunde komme til at svare til den Grund, som ligger længere øster paa, og som er 8 Fod, og fremdeles, hvorvidt disse 2 Grunde for en rimelig Beføstning kunde bringes til 10 Fods Dybde. Er dette ikke Tilfældet, saa anseer jeg det for aldeles givet, at Regjeringen ikke graver Canalen dybere end nødvendigt. Det ærede Medlem har forøvrigt anstillet Betragtninger over Aggercanal som brugbar for Gjennemseiling fra Nordsøen til Kattegattet; det er imidlertid netop de Betragtninger, angaaende, at Aggercanal ikke vil staae sig, som have ledet Finantsudvalget til at bevilge Udgifterne til Løgstør Canal, og det er altsaa ikke Hensigten at stole paa, at Aggercanalen kan vedblive at være seilbar. Kan den fremdeles tjene til Seilads for samme Dybgaende som Løgstør Canal og tilstødende Grunde, saa er det saa meget desto bedre. Jeg troer, at vi ganske roligt kunne gaae ind paa Loven, saaledes som den foreligger, under den bestemte Forudsætning, at intet Ministerium vil grave en Canal dybere end fornødent.

van Doctum: Angaaende de sidst udtalte Bemærkninger her i Salen, med Hensyn til Gjennemseilingen, saa er det ganske sikkert, at det er navnlig det store vestlige Bassin, som vil have Gavn af den Canal, man har istand at grave omkring Løgstør Grundene; men, kunde man tænke sig, at Aggercanal blev til et regelmæssigt og sikkert Farvand, saa vilde Canalen have en endnu større Betydning derved, at saa vil den almindelige Fart kunne gaae denne Vej. Det er dette Hensyn, som har givet Anledning til den nærmere Undersøgelse af Farvandene ved Aggercanalen. Men, uagtet der ikke kan tænkes paa nogen egentlig regelmæssig Seilads der for mere dybtgaende Fartøier, saa har jeg fuldkommen anerkjendt Nyttens af en Canal ved Løgstør, hvilket jeg end yderligere har godtgjort ved at erklære, at jeg vilde stemme for Loven. Hvad angaaer Undersøgelsen af, hvorvidt Neilgrundene skulde være skiftede til at fordybes lige med de Grunde, der ligge østen for, som det ærede Medlem har savnet fra min Side, saa er det et overordentligt stort Forlangende, som gjøres til mig, og

det navnlig af et Medlem, der, saavidt jeg veed, har været Medlem af Finantsudvalget, som det forekommer mig var langt nærmere til at anstille saadanne Undersøgelser; det er Finantsudvalget, der har erklæret, at der har været dette forelagt forskellige Forslag, Overflag og Planer, og altsaa har jo Thinget maattet antage, at det billigede disse, og at der ikke var Noget derpaa at udsætte. Jeg har derimod om et vigtigt Punkt fundet Anledning til Tvivl, og derfor har jeg søgt at tydeliggjøre de factisk bestaaende Forhold; mine Bestræbelser gaae ikke videre end at oplyse disse, og Thinget maa da siden tage den Beslutning, hvortil det finder sig foranlediget. Hvad min Beslutning angaaer, da har jeg udtalt denne at være, at jeg vil stemme for Loven, idet jeg har yttret det Haab, at Ministeriet vilde tage Sagen under Overveielse, samt ligeledes, at Landsthinget, efter det, der her er fremsført, ogsaa vilde gjøre Sagen til Gjenstand for nærmere Drøftelse. Den ærede Minister har nu paa en meget forekommende Maade, hvilket jeg særdeles paafønliger, udtalt, at han vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag; derved føler jeg mig beroliget og endmere bestyrket i min Beslutning, at stemme for Loven. Naar den ærede Minister imidlertid udtalte, at det havde været bedre, om jeg var fremkommen med mine Bemærkninger ved 1ste Behandling, da indrømmer jeg dette; men dengang havde jeg ikke saa bestemte Data, at jeg var istand til med tilstrækkelig Sikkerhed at udvikle dem her i Thinget; ved anden Behandling havde jeg dem derimod, men da hindrede Thinget mig i at fremsætte dem, idet Afslutning blev vedtagen; thi jeg var indskreven til at tale, men hindredes ved Afslutningen fra at faae Ordet. Der stod altsaa kun tilbage for mig, enten at fremkomme med mine Bemærkninger ved 3die Behandling, eller reent at tie angaaende denne Sag; men som et af de saa søyndige Medlemmer her i Thinget har jeg anseet det for Pligt at oplyse de nærmere Omstændigheder, og det er denne Pligt, som jeg her har søgt at opfylde.

Tscherning: Jeg troer, det ærede Medlem nok ved anden Behandling kunde have